

عنوان مقاله:

کاربرد روش فائو-یونپ در ارزیابی تخریب اراضی منطقه بورالان، آذربایجان غربی

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا سکوتی اسکویی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

ابراهیم بروشکه - اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

ابراهیم خواجه ای - اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

احمد احمدی - اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

خلاصه مقاله:

نابودی جوامع گیاهی و جانوری، تخریب منابع آب و خاک، برهم خوردن تعادل بوم سازگانه و کاهش تولید حیاتی ازجمله بارزترین نمودهای بیابان زایی به شمار می روند که همه آنها پیامدهای فاجعه آمیزی دارند. ظهور بیابان زایی سیمایی واحد و یکسان نداشته بلکه به اشکال گوناگون و در ابعاد متفاوت رخ می نماید. چنین وضعیتی وخامت اوضاع و لزوم ایجاد طرحی را برای یک مبارزه جدی با این پدیده و تدوین یک برنامه جامع برای جلوگیری از گسترش تخریب اراضی، تخریب خاک و نهایتاً بیابان زایی را که سیمای نهایی تخریب اراضی باشد روشن می سازد. به همین منظور طرح مشترک سازما نه‌ای بین المللی فائو و یونپ تحت عنوان ارزیابی و ترسیم نقشه بیابان زایی و تدوین شیوه ای برای ارزیابی و تهیه نقشه بیابان زایی با توجه به فرآیند های موثر و خطرات ناشی از آن که از عناصر بسیار مهم و حیاتی در میان اقدامات لازم برای مبارزه با بیابان زایی م یباشد، آغاز گردیده است که در تحقیق حاضر قابلیت کاربرد این روش مورد ارزیابی قرار گرفته است. در این روش فرایند های بیابان زایی، تعیین وضعیت، سرعت، استعداد طبیعی و خطر بیابان زایی، سطح بندی شدت بیابان زایی و تعیین شاخص خطر بیابان زایی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج بدست آمده از نلفیق اطلاعات مربوط به جنبه های چهار گانه بیابان زایی نشان می دهد که بیشترین مساحت وضعیت بیابانزایی مربوط به کلاسی می شود که فرسایش آبی و بادی خیلی شدید، شوری زایی ناچیز و زوال پوشش گیاهی متوسط است. این کلاس شامل 17 درصد وسعت منطقه می شود. پتانسیل بیابان زایی در منطقه شامل کلاس فرسایش آبی خیلی شدید، فرسایش بادی و زوال پوشش گیاهی شدید و شوری زایی ناچیز با اشغال 20 درصد مساحت منطقه، بیشترین وسعت را دارد. از نظر سرعت بیابان زایی اراضی با فرسایش آبی و فرسایش بادی خیلی شدید، زوال پوشش گیاهی و شوری زایی ناچیز با 15 درصد بیشترین وسعت را بخود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی بیابانزایی ، تخریب اراضی، ماکو، آذربایجان غربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/107836>

